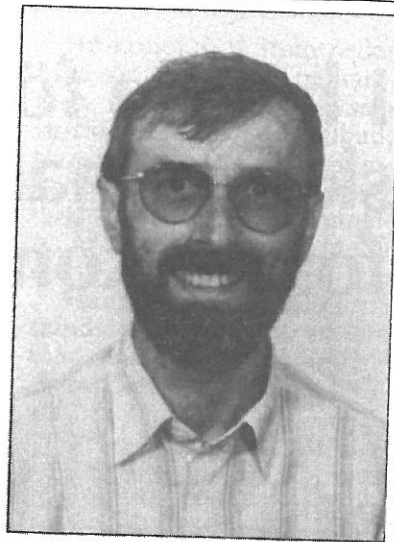

Diakoni i vekst

Forbundsleder Jostein Idland i Diakonforbundet gir en oversikt over norsk Diakoni.

Diakonien i Norge er inne i en god vekstperiode. Å være i vekst og utvikling er i seg selv smertefullt. Å leve midt i diakoniens utfordringer er krevende og kan enkelte ganger synes uoverkommelige, men diakonien tror jeg likevel er i vekst. Grunnlaget for dette skal jeg prøve å si noe om, men først noe om nøden. Dagens helseinstitusjoner er i økonomisk krise og noen fylkeskommuner legger ned den ene institusjonen etter den andre. Sosialbudsjettene overskrider alle grenser. Ensomhet og psykiske lidelser topper statistikken ved Kirkens S.O.S. Selvmordstallene fordobles mange steder fra år til år. Brutte ekteskap rammer den ene familien etter den andre.

Innvandrere strømmer på og nøden i verden fyller fjernsynsskjermen hver kveld. Den økte nøden i disse kristetider har ført til at helse- og sosialapparatet har fått øynene opp for de kvaliteter diakonien står for. Det ropes

nå etter nettverk av mennesker rundt dem som skrives ut av institusjonene. Behandlingsapparatet vedkjenner seg at nære menneskelige relasjoner kan være til større hjelp for enkelte enn fagpersonell. Det konstateres også at gode sosiale relasjoner kan virke både forebyggende og behandlende.

Mitt inntrykk er at behandlingsapparatets syn på diakonien nok dessverre ikke er i samsvar med virkeligheten alle steder, men jeg ser tegn til en positiv utvikling. Dette gir diakonien uanede utfordringer. Hva er så virkemidlene og hva blir gjort?

Lov om diakontjeneste i Den norske Kirke er en realitet, dessverre ikke så godt fundamentert økonomisk som ønskelig, men har likevel gitt en del. Stadig flere menigheter prioriterer soknediakonstillinger. Noen menigheter bevilger også lønnen til stillingene. Dette synes jeg viser at menighetene ser betydningen av en styrking av diakonien.

Diakonene selv er også inne i en kreativ periode. De enkelte utfordringene blir møtt med stadig nye tiltak, f.eks. sorgarbeid, innvandrertreff, forebyggende familierarbeid og nettverksarbeid på mange plan og en økende bevissthet om sjelesorgbehovet.

Kirkens S.O.S. har de siste 10-15 årene blitt etablert i til sammen 13 byer. Gjennomsnittlig har hvert av disse sentrene ca. 50-60 frivillige medarbeidere og har 2-4000 oppringninger hver pr. år.

Kirkens familierådgivningskontor har blitt en anerkjent institusjon over hele landet og har lange ventelister de fleste stedene.

Diakonale helseinstitusjoner har opplevd økonomiske innstramminger, som andre institusjoner, og har mange steder møtt innsnevring i handlefriheten. Disse vanskelige tidene har presset eierorganisasjonene til å tenke gjennom hva de vil med institusjonene og hvor-

DIAKONI I NORDEN

dan de kan synliggjøre den kristne omsorgen innad.

De 4 diakonistiftelsene er stadig på offensiven for å fremme diakonien både innad og i kontakt med menigheter og det øvrige hjelpeapparat. Diakonhjemmet har også nylig opprettet et internasjonalt senter som skal arbeide med bistands- hjelp til utviklingsland.

Diakoniutdanningen i sin helhet har i det siste kommet i søkelyset. Dette ser jeg på som et tegn på at kirken og utdanningsinstitusjonene selv er i utvikling og vil hele tiden prøve å være på offensiven for å kunne ivareta de utfordringene diakonien står overfor.

Det norske Diakonforbund i dagens Norge

Det norske Diakonforbund oppfatter seg selv som et service-organ, først og fremst for sine egne medlemmer, men også for diakonien generelt.

For medlemskapet arbeides det for å fremme kollegialt samhold og samarbeid med lokallagssamlinger, stiftsamlinger og stiftsledersamlinger.

Faglige spørsmål tas opp på etterutdanningskurs, i DIAKONOS og på samlingene. Utarbeidelse av yrkesetiske retningslinjer står også på dagsorden. I lønnsforhandlinger håper vi gjennom vårt medlemskap i A.F. å kunne fremme krav fra alle våre medlemmer.

For diakonien generelt er D.N.D.F. med på å forme utviklingen ved å fremme meninger og synspunkter der det skjer noe. Sentralstyret har nettopp uttalt seg om

dokumentet «Kirkens embete og råd». Til stadighet får sentralstyret lignende saker til høring. Videre prøver D.N.D.F. å peke på nye diakonale utfordringer.

Diakonforbundet har også i arbeidsprogrammet fått i oppgave å arbeide for å innholdsbestemme og utdype begrepet institusjonsdiakoni. Selv om D.N.D.F.'s medlemmer er spredt i mange forskjellige typer stillinger i kirken og samfunnet, er det i dagens Norge behov for diakonalt engasjement med nærhet og vilje til å ta omsorg for det hele mennesket.

D.N.D.F.'s oppgave i første rekke er å ivareta omsorg for sine egne medlemmer for på den måten å gi styrke og inspirasjon til at hver enkelt medlem kan yte mest mulig i sitt arbeid.

Diakonos er D.N.D.F.'s medlemsorgan. Lenge har det pågått drøftinger om profil og innhold. En aktiv redaksjonskomité med vår generalsekretær i spissen arbeider nå med utviklingen av bladet. Det foreligger forslag om en gradvis overgang til at Diakonos kan bli et diakoni-organ som antagelig vil fange interesse langt utover våre egne kretser. Foreløpig er dette bare forslag, men følg med i utviklingen og send gjerne leserinnlegg om din mening.

Det norske Diakonforbunds institusjoner

Diakonistiftelsen Røysum har fått overført eiendommen og driftsansvaret for Røysumtunet.

Diakonistiftelsen Lillebo har fått overført eiendom-

mene og gavemidler som var knyttet til institusjonen Lillebo i Haugesund.

Diakonistiftelsen Nærland har fått overført gavemidler, feriestedet Kvednaflätt i Egersund kommune og bygningen ved Varatun dagsenter i Sandners.

Alle stiftelsene er i drift og i full gang med å utforme framtidig engasjement.

Dette var noen spredte glimt fra diakonien og Det norske Diakonforbund slik jeg ser det pr. dag. Mange felter er av flere grunner ikke kommet med her, men Diakonos er åpen for bidrag og etterlysninger.

Forts. fra s. 7

1987 en summa av 50 millioner finska mark, som betyder, att den är den största organisation för utlandshjälp i Finland.

Syftet med kyrkans katastroffond är snabb hjälp till privatpersonar eller snabb hjälp till privatpersonar eller samfund som råkat i en plötselig nödsituation eller blivit olycksoffer. År 1987 gav man ut hjälp för nästan hundra familjer i Nord- och Ostfinland på grund av årets missväxt.

Man kan knappast undervärdera diakonissanstaltens betydelse till finsk diakoni. Dette gäller speciellt när det är tal om utbildning, sjukvård och nya syn inom diakonins fälte.

Som kordinerande organ i finske kyrkan arbetar kyrkans diakonicentral. I kyrkans centralstyrelse har man egna central för sociala frågor, familje- och sjukhussjälavård.